

[Riishøj]

geringens støtteparti, så det er ikke irrelevant, hvad partiet mener.

Det første, jeg vil spørge om, er, om den afregningspris for decentrale kraftvarmeverker, som regeringen tilsyneladende har aftalt med elsektoren, er endelig. Giver de nye argumenter, vi har fået tilstillet i Energipolitisk Udvalg – at for et værk, der har kørt 7.000 timer om året, er der faktisk tale om 24 øre – Socialdemokratiet grund til at overveje denne pris for decentrale kraftvarmeverker uden for elværksregi, eller står den klippefast? Er der nogen forhandlingsmuligheder her eller ej?

Det andet er de nye kulfyrede kraftværker. Jeg vil godt spørge hr. Poul Nielson, om han kan henvise til bestemte undersøgelser, der viser, at omkostningerne ved at sætse på elbesparelser – jeg nævnte nogle internationale undersøgelser om en nedsættelse af elforbruget med f.eks. 10 pct. kontra det at udvide elkapaaciteten med 10 pct. – er større, at det er bedre ud fra et samfundsmæssigt hensyn at opføre nye kulfyrede værker? Hvad er det, der ligger bag? Hr. Poul Nielson nævnte, at det var en styret udbygning med kulfyrede værker. Så må vi jo have prognosegrundlaget og det videnskabelige grundlag for dette og dermed altså en forkastelse af de andre undersøgelser, som også er lavet, som viser besparelsespotentialt.

Det tredje spørgsmål til hr. Poul Nielson drejer sig om gasreserverne. Jeg vil ønske hr. Poul Nielson til lykke med det nye job. Han starter optimistisk, må man nok sige, med hensyn til gasreserverne. Han nævnte, at man endda vil udvide produktionen, at man, sådan opfattede jeg det, havde nok til 100 år. Jeg vil spørge, om hr. Poul Nielson, hvis Socialdemokratiet overtager regeringsmagten igen, vil basere den kommercielle udnyttelse af vores gasreserver på det tidsperspektiv, at vi har anvendelige gasreserver til 100 år. Er det Socialdemokratiets politik, eller er det en optimisme, man lægger for dagen, som måske er uden hold i virkeligheden? Vi ved det jo ikke. En uddybning af det vil jeg gerne have.

Det sidste – det er til energiministeren – er, om varianten med at lægge afgifter efter miljøbelastning er med i det udvalgsarbejde, ministeren har igangsat, og som alle tilslutter sig. Ministeren nævnte en række andre faktorer, men er den variant, at man bedømmer energifgifternes størrelse ud fra den miljøbelastning,

der rent faktisk kan konstateres ved brændslet, med i undersøgelsesarbejdet?

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg vil sige til hr. Riishøj, at man jo altid kan diskutere, hvem der er støtteparti til hvem i en politik, som efterhånden på mange punkter er konsensuspræget.

Om de 28 øre er endelige for os? Den fremstilling af det, vi har fået, førte til, at vi før jul meldte, at det så rimeligt ud. De 5.500 timer om året er det tal, der hele tiden har været tale om. Vi må nu se, hvordan tingene udvikler sig, og så spille det derfra. Andet kan jeg ikke sige her.

Så er der spørgsmålet om omkostningerne ved at nedsætte elforbruget i stedet for at udbygge. Det er givet, at der kan hentes noget, og det skal hentes. Det, jeg hele tiden koncentrerer diskussionen om, er at hente disse besparelser og fordele dem på en måde, der er indiskutabelt sikker, så sikker, at man tør lade være med at sikre kapaciteten i forsyningen. Vi vil nemlig ikke stille erhvervslivet og forbrugerne over for, at den måde, hvorpå der skal spares på strømmen, er ved at sørge for, at der ikke er kapacitet nok. Vi sætter ikke vognen foran hesten; det finder vi ikke er ansvarligt, men vi vil nå så langt som overhovedet muligt med besparelser, og man vil finde, at Socialdemokratiet er parat, også til andet end det med gulerødderne med hensyn til virkemidler. Det er det, der bliver lakmusprøven på, hvem der vil spare. Sådan som vi har det nu med elvarmediskussionen, er der tre partier, der vil spare, og nogle andre, der ikke vil. Det er den slags sager, vi får en efter en.

Jeg har ikke udtrykt i dag, at der er gasreserver nok til 100 år eller noget i den stil. Jeg kan slet ikke se, hvor hr. Riishøj har det fra. Vi har reserver nok til, at vi kan øge produktionen, og de volumener, der er på bordet i forhandlingerne, og som vi internt har fået refereret af ministeren, kan vi i hvert fald dække ind, og det bør vi dække ind.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det er kun for lige at få 100 pct. klarhed.

Jeg opfatter hr. Poul Nielsons svar sådan, at de 28 øre, som altså er 24 øre for nogle værker, er en aftale, som Socialdemokratiet ikke ønsker